

GRATIAS AGIT

LAUREÁTI 2011 LAUREATES



Ministerstvo zahraničních věcí České republiky
Ministry of Foreign Affairs of the Czech Republic

GRATIAS AGIT Award Laureates

Laureáti Ceny GRATIAS AGIT

**SEZNAM LAUREÁTŮ CENY
GRATIAS AGIT 2011**

NIELS BARFOED / DÁNSKO

JANA CLAVERIE / FRANCIE

ALEKSANDAR ILIĆ / SRBSKO

KAREL JANOVICKÝ / VELKÁ BRITÁNIE

MIKULÁŠ LOBKOWICZ / NĚMECKO

OLEG MALEVIČ / RUSKO

HUGO MAROM / IZRAEL

IVOR MCELVEEN / IRSKO

GIULIANO PELLEGRINI / ITÁLIE

ANTONIS PROTOPAPAS / KYPR

MIREK SMÍŠEK / NOVÝ ZÉLAND

RAYMOND J. SNOKHOUS / USA

SIR TOM STOPPARD / VELKÁ BRITÁNIE

**LIST OF GRATIAS AGIT
AWARD LAUREATES 2011**

NIELS BARFOED / DENMARK

JANA CLAVERIE / FRANCE

ALEKSANDAR ILIĆ / SERBIA

KAREL JANOVICKÝ / GREAT BRITAIN

MIKULÁŠ LOBKOWICZ / GERMANY

OLEG MALEVIČ / RUSSIA

HUGO MAROM / ISRAEL

IVOR MCELVEEN / IRELAND

GIULIANO PELLEGRINI / ITALY

ANTONIS PROTOPAPAS / CYPRUS

MIREK SMÍŠEK / NEW ZEALAND

RAYMOND J. SNOKHOUS / USA

SIR TOM STOPPARD / GREAT BRITAIN



**NIELS
BARFOED**

Dánsko
Denmark

**Spisovatel a publicista, významná osobnost
česko-dánských vztahů**

Niels Barfoed se narodil ve Frederiksbergu. V roce 1956 ukončil studium srovnávací literatury na Kodaňské univerzitě a v roce 1978 získal titul doktora filozofie. Mnoho let byl šéfredaktorem kulturně politického časopisu *Vindrosen*, působil jako kulturní redaktor a literární kritik v denících *Information*, *Politiken* a v týdeníku *Weekendavisen*. V roce 1957 debutoval sbírkou básní *Den tøvende dag* (Zdlouhavý den). Tvorba N. Barfoeda je rozsáhlá a zahrnuje kromě dalších čtyř sbírek básní a knihy povídek, také mnoho esejů, článků a vědeckých prací, ve kterých se projevuje jako angažovaný publicista a znalec německé, středoevropské a východoevropské kultury. Je také autorem životopisů významných osobností, např. z dánského odboje za druhé světové války. Zájem o lidská práva jej přivedl do dánského PEN klubu, v letech 1990–1997 byl jeho předsedou. V té době se stal prvním hostitelem Salmana Rushdieho, odsouzeného k smrti na základě fatwy vyhlášené ajatolláhem Chomejním. V roce 1991 mu bylo uděleno čestné členství Českého centra Mezinárodního PEN klubu a dnes je viceprezidentem Mezinárodního PEN klubu.

V 80. a 90. letech 20. století psal N. Barfoed úvodní a komentářové k řadě dánských překladů českých samizdatových a exilových prací vydaných v Dánsku, včetně tří knih Václava Havla. Na přelomu let 2011 a 2012 vyjde na jeho doporučení a s jeho rozsáhlým doslovem dánský překlad knihy *Na vlastní kůži* Hedy Margoliové-Kovářové.

**Writer and journalist, significant personality
of Czech-Danish relations**

Niels Barfoed was born in Frederiksberg, Denmark. He graduated from the University of Copenhagen with a degree in Comparative Literature in 1956 and earned his Doctor of Philosophy in 1978. Over the years, he has worked as editor-in-chief of the cultural magazine *Vindrosen*, as cultural editor and literary critic of the dailies *Information* and *Politiken* and the weekly *Weekendavisen*. He debuted as a writer in 1957 with his book of poetry *Den tøvende dag* (*The Tardy Day*). In addition to four volumes of poetry and one collection of short stories, Mr Barfoed has shown his engagement and expertise in German and Central and Eastern European matters in a number of essays, articles and scholarly works. He is the author of authoritative biographies on personalities from, among others, the Danish Resistant Movement during World War II. His interest in human rights led him to the Danish PEN, where he served as chairman from 1990 to 1997. During that time Mr Barfoed invited Salman Rushdie to Denmark after the *fatwa* was issued against him by the Ayatollah Khomeini. In 1991, he was awarded honorary membership in the Czech PEN. Today he is vice president of the International PEN Club.

During the 1980s and 1990s, Mr Barfoed wrote numerous forewords and commentaries to the Danish translations of Czech *samizdat* and exile books published in Denmark, including three books by Václav Havel. At the end of 2011, a Danish translation of *Under a Cruel Star* by Heda Margolius Kovály will appear on his recommendation and with an extensive postscript by him.

Po roce 1989 se N. Barfoed stal poradcem československého velvyslanectví v Kodani. S Velvyslanectvím České republiky v Kodani spolupracuje dodnes. 13. května 2009, v době českého předsednictví v Radě EU, vystoupil s příspěvkem v úvodu oficiální doprovodné akce. Za svou činnost obdržel řadu ocenění, mj. cenu za celoživotní dílo dánského Státního fondu pro kulturu. V době studené války se stal uznávaným znalcem nezávislé literární scény ve střední a východní Evropě a zasvěceným zprostředkovatelem informací, především z bývalého Československa. Byl činný v Mezinárodní helsinské federaci pro lidská práva a v Dialogu s Chartou 77, inicioval ekonomickou podporu Nadace Charty 77 ve Švédsku. Jako aktivní člen Dánského institutu pro lidská práva organizoval oficiální konference o svobodě projevu v Československu.

V roce 1986 odjel N. Barfoed do Prahy, aby představitelům Charty 77 předal Cenu svobody dánského deníku *Politiken* a švédského deníku *Dagens Nyheter*. Přestože ho sledovala StB, podařilo se mu cenu osobně předat Václavu Havlovi v jeho bytě a videozáznam z předání doručit dánskému velvyslanci v Praze. Poté ho StB zadržela, vyslýchala a vyhostila. V roce 1988 vydal o své pražské misi svědectví v knize *Hotel Donau: Essay om det andet Europa (Hotel Dunaj: Esej o té druhé Evropě)*. V roce 2009, u příležitosti 20. výročí pádu komunismu, publikoval knihu *Tomis-A – mit hemmelige liv bag jerntæppet (Tomis-A – můj tajný život za železnou oponou)*. Příběh se stal předlohou filmu *Afæren i Prag (Pražská aféra)*, uvedeného na Mezinárodním kodaňském festivalu dokumentárních filmů *CPH:DOX 2009*.

After 1989, Mr Barfoed became an advisor to the Czechoslovak Embassy in Copenhagen and he has worked with the Embassy of the Czech Republic ever since. On May 13, 2009, during the Czech Presidency of the EU Council, he introduced one of the official cultural events of the Presidency. He has received numerous awards for his activities, among others the Lifetime Achievement Award by the Danish State Foundation of Art. During the Cold War, Mr Barfoed became a recognized expert on the independent literary scene in Central and Eastern Europe and an erudite communicator of relevant information, especially from former Czechoslovakia. He was active in the International Helsinki Federation for Human Rights, in the Dialogue with Charter 77, and he initiated economic support of the Charter 77 Foundation in Sweden. As an active member of the Danish Institute for Human Rights, he organized a range of conferences on freedom of speech in Czechoslovakia. In 1986, Mr Barfoed travelled to Prague in order to present the Freedom Prize of the Danish daily *Politiken* and the Swedish daily *Dagens Nyheter* to the representatives of the Charter 77. Despite being tracked by the secret police, he managed to hand the prize personally to Václav Havel in his apartment and he delivered the video recording of the event to the Danish Ambassador in Prague. After that, he was detained by the secret police, interrogated and expelled from the country.

In 1988, Mr Barfoed described his mission to Prague in his book *Hotel Donau: Essay om det andet Europa (Hotel Danube: An Essay on The Other Europe)*. In 2009, on the occasion of the 20th anniversary of the Velvet Revolution, he published the book *Tomis-A – mit hemmelige liv bag jerntæppet (Tomis-A – My Secret Life Behind the Iron Curtain)*. The story inspired the film *Afæren i Prag (The Affair in Prague)*, which was shown at the Copenhagen International Documentary Film Festival *CPH:DOX 2009*.



**JANA
CLAVERIE**

Francie
France

Historička umění se specializací na 20. století

Jana Claverie se narodila v Praze. Po absolutoriu dějin umění na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v roce 1962 a dálkovém studiu na Katedře dějin umění na Univerzitě Karlově pracovala úspěšně jako asistentka Jindřicha Chalupického v Galerii Václava Špály. To jí přiblížilo problematiku zdejšího současného výtvarného umění, jež se stalo jedním z hlavních bodů její odborné a organizační činnosti. Zde se také seznámila s většinou umělců, které se později snažila prosadit ve Francii. Po roce 1968 odešla do Paříže, kde absolvovala doktorandské studium na Ecole Pratique des Hautes Etudes. Tématem její závěrečné práce bylo současné české umění.

Díky tomu, že získala francouzské občanství, nemusela přerušit styky s českými umělci a i v nejhroších dobách se jí dařilo uskutečňovat výstavy českého umění, navrhovat a realizovat nákupy jejich děl do francouzských a evropských muzeí a sbírek. Jen do kolekce Národního muzea moderního umění Centre Georges Pompidou se dostalo přes 200 děl českých autorů, zejména těch, kteří nesměli v Československu vystavovat. Prosazovala také nákupy knih, časopisů a katalogů, které upozorňovaly na české umění a kulturu. V Centre Georges Pompidou, kde působila od roku 1975, pracovala zpočátku na *Bulletinu zemí střední a východní Evropy*, který informoval o jejich umění, architektuře a designu. Od roku 1977 působila jako kurátorka a podílela se na realizaci výstav Paříž-Berlín, Paříž-Moskva, Realismy, Česká kresba 20. století, Štýrský, Toyen, Heisler, Plečnik, Český kubismus a mnoho dalších. Specializuje se na výtvarné umění a architekturu 20. a 30. let a zejména na české, francouzské a ruské umění dvacátého století.

Art historian specialising in modern art

Jana Claverie was born in Prague. After completing her studies in art history in 1962 at the Pedagogical College and the art history department of Charles University, she worked as an assistant to Jindřich Chalupický at the Václav Špála Gallery. This experience brought her into close contact with the issues of contemporary art at the time, which was to become the primary focus of her professional career. Here she also met the artists whom she later helped to gain recognition in France. After 1968, she left for Paris, where she earned her doctorate at the Ecole Pratique des Hautes Etudes. The topic of her dissertation was contemporary Czech art.

Because Ms Claverie was able to obtain French citizenship, she was not forced to sever her relationships with Czech artists, and in the worst times she was able to organise exhibitions of Czech art and arrange the purchase of their works by French and European museums and collectors. Thanks to her efforts, over 200 works by Czech artists, especially those who were forbidden from exhibiting in Czechoslovakia, are now part of the collection of the National Museum of Modern Art at the Centre Georges Pompidou in Paris. She also encouraged the purchases of books, magazines and catalogues that featured Czech art and culture. In the Centre Georges Pompidou, where she worked from 1975, she first worked on *The Bulletin of the Central and Eastern European Countries*, which was concerned with the countries' art, architecture and design. From 1977, she held the position of curator and helped organise many exhibitions, including Paris-Berlin, Paris-Moscow, Realism, Czech Drawing of the 20th Century, Štýrský, Toyen, Heisler, Plečnik, Czech Cubism, and many others. Her specialisation is art and architecture of the 1920s and 1930s, especially Czech, French and Russian 20th century art.

Po celou dobu svého působení ve Francii se snažila propagovat české umění, vytvořit podmínky pro jeho přijetí ve francouzském prostředí. Pražské jaro vzbudilo zájem o Československo v pařížských uměleckých kruzích. J. Claverie uspořádala řadu výstav českých umělců v soukromých galeriích i oficiálních institucích. Tyto umělce se jí postupně podařilo prosadit i do pařížského Muzea moderního umění a dalších muzeí a galerií (J. Kolář, J. Balcar, A. Šimotová, K. Malich, V. Bošтік a řada dalších). V rámci Divadelního festivalu v Avignonu v roce 1969 připravila obsáhlou výstavu současného českého umění. Obětavě se věnovala českým umělcům a teoretikům v exilu i těm, jimž se podařilo krátkodobě vyjet do Francie. Obstarávala pro ně ateliéry, domlouvala rezidenční pobyty, mj. pro Jiřího a Bělu Kolářovy, Adrienu Šimotovou a Stanislava Kolíbala. Vše se stalo snazším po Sametové revoluci. V roce 1991 se podílela na výstavě *Čtyřicet československých umělců*, v roce 2002 spolupracovala na obsáhlém katalogu o sběrateli Vincentu Kramářovi vydaném Musée de France a stejnojmenné, žel neuskutečněné, výstavě.

Soubornými výstavami v letech 1994–2000 J. Claverie, ve spolupráci s českými kurátory, představila pražské veřejnosti přední francouzské umělce jako Ch. Boltanského, E. Dietmana, H. Laurence, J. Monoryho a sbírku H. Kahnweilera. V roce 2002 jí vyšla v Paříži péčí nakladatelství Terrail a Vilo kniha o českém umění a architektuře 20. století pod názvem *Praha* (část o architektuře napsala Alena Kubová).

V současné době pobývá střídavě v Paříži, Praze a jihozápadní Francii, kde přispívá do kulturního dění večery českých filmů, pořádáním výstav a zajišťováním rezidenčních pobytů pro mladé umělce, které vrcholí závěrečnou výstavou. V roce 2007 tak navštívila kraj Dordogne sochařka Filomena Borecká a o dva roky později malířka Sandra Jírovec.

Throughout Ms Claverie's time in France, she worked hard to promote Czech art, to create conditions for its acceptance by the French milieu. Prague Spring awakened interest in Czechoslovakia amongst the Parisian artistic circles. She organised a number of exhibitions of Czech artists in private galleries and public art institutions. She was slowly able to get works by these artists into the Museum of Modern Art in Paris and other museums and galleries – artists such as Jiří Kolář, Jiří Balcar, Adriana Šimotová, Karel Malich, Václav Bošтік and many others. As part of the Avignon Theatre Festival in 1969, she organised an extensive exhibition of Czech contemporary art. She selflessly devoted her energies to Czech artists and theorists in exile, including those who managed even short visits to France. She arranged atelier space and residential stays for them, including Jiří and Běla Kolář, Adriana Šimotová and Stanislav Kolibal. After the Velvet Revolution, everything became much easier. In 1991, she assisted with the exhibition *Forty Czechoslovak Artists*, and in 2002 worked on the catalogue about the collector Vincent Kramář published by the Musée de France and the exhibition of the same name, although the latter was never realized.

Through comprehensive exhibitions from 1994 to 2000, Ms Claverie, in cooperation with Czech curators, introduced to the Prague public leading French artists such as Boltansky, Dietman, Laurens, Monory and the Kahnweiler collection. In 2002, she published a book in Paris (Terrail Vilo Publishing) about Czech art and architecture of the 20th century entitled *Praha*, with a section on architecture written by Alena Kubová.

Currently Ms Claverie divides her time between Paris, Prague and southwestern France, where she contributes to the local cultural scene by showing Czech films, holding exhibitions, and organising internships for young artists, culminating in an exhibition of their works. In 2007, the sculptor Filomena Borecká and two years later, the painter Sandra Jírovec visited the Dordogne region.



**ALEKSANDAR
ILIĆ**

Srbsko
Serbia

Bohemista, spisovatel, překladatel a diplomat

Prof. Dr. Aleksandar Ilić se narodil ve Znojmě. V roce 1953 se rodina vrátila do Jugoslávie v důsledku předchozího věznění otce a sestry v Československu. Proti uvěznění nezletilé sestry protestoval v USA mj. Josef Korbel, otec Madeleine Albrightové. V roce 1963 zahájil A. Ilić studia na Filologické fakultě Univerzity v Bělehradě, obor světová literatura a teorie literatury. Během studií působil jako redaktor týdeníku *Student*, roku 1969 se stal jeho šéfredaktorem, na počátku 70. let byl šéfredaktorem časopisu *Vidici*. Ilićovo působení v týdeníku *Student* sice maršál Tito kritizoval za články antisocialistického charakteru, ale odmítl splnit Brežněvův požadavek na exemplární potrestání šéfredaktora a na zákaz časopisu *Vidici*, který byl věnován ruským disidentům. V červnu 1968 zbila A. Iliće policie během studentské demonstrace v Bělehradě a ve stejném roce veřejně odmítl členství ve Svazu komunistů Jugoslávie. V roce 1969 se stal členem předsednictva Svazu studentů Bělehradu a členem Rady Univerzity v Bělehradě. Od roku 1975 pracoval na této univerzitě jako asistent. V roce 1978 obhájil magisterskou práci na téma *Kritika formalismu v díle Jana Mukařovského*, v roce 1989 získal doktorát za práci *Umělecká avantgarda a ideologie marxismu-leninismu*.

V roce 1977 podepsal A. Ilić spolu se skupinou bělehradských intelektuálů Chartu 77 a přes nátlak policie odmítl svůj podpis odvolat. V roce 1989 patřil k zakladatelům Demokratické strany, stal se členem jejího předsednictva. Současně byl šéfredaktorem listu *Demokratija*, který od svého prvního čísla ostře kritizoval politiku S. Miloševiče. Během demonstrací proti režimu S. Miloševiče ho policie znovu zbila, nyní již jako univerzitního profesora. V roce 1998 odmítl na Filologické fakultě Univerzity v Bělehradě podepsat nový zákon o univerzitě a po 23 letech práce byl propuštěn. Rozhodnutím soudu a na základě dlouhodobé stávky – tlaku studentů – se vrátil zpět na fakultu.

Czech studies scholar, writer, translator and diplomat

Dr. Aleksandar Ilić was born in Znojmo. In 1953, his family returned to Yugoslavia following the release of his father and sister from prison in Czechoslovakia. Josef Korbel, Madeleine Albright's father, was one of many in the USA who protested against the incarceration of his sister, who was still a minor at the time. In 1963, Dr Ilić began his studies at the University of Belgrade's Philology Faculty, majoring in world literature and literary theory. During his studies, he was an editor of the weekly magazine *Student*, and in 1969 became its editor-in-chief. In the early 1970s, he was the editor-in-chief of the magazine *Vidici*. Dr Ilić's work at the weekly *Student* was criticised by Marshal Tito for its anti-socialist slant, but Tito refused to honour Brezhnev's demand that Dr Ilić be punished and *Vidici* magazine, which was dedicated to Russian dissidents, be shut down. In June 1968, Dr Ilić was beaten by police during student demonstrations in Belgrade, and in the same year he publicly refused to join the Communist Union of Yugoslavia. In 1969, he became a member of the board of the Belgrade Student Union and a member of the university council in Belgrade. In 1975, he started working at the university as a teaching assistant. In 1978, he defended his master's thesis on the topic of *A Criticism of Formalism in the Works of Jan Mukařovský*, and in 1989, he received his doctorate for his dissertation on *The Avant-Garde in Art and Marxist-Leninist Ideology*.

In 1977, Dr Ilić signed Charter 77 together with a group of Belgrade intellectuals, and despite police pressure refused to retract his signature. In 1989, he was one of the founders of the Democratic Party and became a member of its executive board. At the same time, he was the editor-in-chief of the newspaper *Demokratija*, which sharply criticised the politics of Milošević from its very first issue. During demonstrations against Milošević's regime, police beat him yet again, this time as a university professor. In 1998, while at the University of Belgrade, he refused to sign the new university law and was fired after 23 years at the university. Thanks to a court decision and an extended strike by students, he eventually returned to his position at the university.

A. Ilić byl vždy antikomunista, liberál, zastánce demokratických idejí, v období od roku 1968 až do 5. října 2000 se účastnil všech demonstrací proti režimu. Jako redaktor listů *Student*, *Vidici*, *Književne novine*, *Demokratija* a jako spolupracovník časopisů *Književna reč* a *NIN* a *Rádía Bělehrad* uveřejnil řadu překladů, esejů, článků a interview vůdčích disidentů, protivníků totalitních režimů. Je dlouholetým členem Sdružení srbských spisovatelů a srbského PEN klubu. V letech 2001–2005 vykonával funkci mimořádného a zplnomocněného velvyslance Svazové republiky Jugoslávie a následně Srbska a Černé Hory v České republice. Ministerstvem kultury České republiky byl poctěn cenou Artis Bohemiae Amicis a Akademií věd České republiky mu byla udělena medaile Josefa Dobrovského.

Profesor A. Ilić je významnou osobností zásadně přispívající k rozvoji srbsko-českých vztahů. Nejvýraznější je jeho činnost v oblasti kulturních vztahů a překladů české literatury do srbštiny. Vyšlo mu pět autorských knih (eseje o srbské a české disidentské literatuře; zvláště důležitá je jeho monografie o historii české avantgardy *Klec a slavík*, ve které jako hlavní hrdinové vystupují K. Havlíček-Borovský, K. Čapek, F. Peroutka a polský spisovatel C. Miłosz); z češtiny do srbštiny přeložil 22 literárních děl (K. Teige, M. Kundera, K. Kosík, J. Seifert, J. Mukařovský, I. Sviták, J. Škvorecký, J. Dienstbier, V. Havel, V. Klaus, A. J. Liehm, K. Čapek, J. Hašek, F. Vodička). V současné době připravil vydání knih esejů T. G. Masaryka, F. Peroutky a J. Škvoreckého a anketu *Proč nejsem komunistou* (Masarykovy eseje a anketa jsou již v tisku).

Dr Ilić was always anti-communist, a liberal, an upholder of democratic ideals – from 1968 to October 5, 2000, he participated in every demonstration against the regime. As editor of the newspapers *Student*, *Vidici*, *Književne novine* and *Demokratija*, and as a collaborator on the magazines *Književna reč* and *NIN*, as well as at Radio Belgrade, he published many translations, essays, articles and interviews supporting dissidents and protesters against the totalitarian regimes. He is a long-time member of the Serbian Writers Association and the Serbian PEN Club. From 2001 to 2005, he acted as Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary of the Federal Republic of Yugoslavia, and later Serbia and Montenegro in the Czech Republic. He was honoured by the Ministry of Culture of the Czech Republic with the Artis Bohemiae Amicis Medal, and the Academy of Sciences of the Czech Republic awarded him the Josef Dobrovský Medal.

Dr Ilić is prominent for his meaningful contributions to the development of Serbian-Czech relations. The most significant of his efforts is in the area of cultural relations and translations of Czech literature into Serbian. He has published five books, including essays on Serbian and Czech dissident literature; of special significance is his monograph on the history of the Czech avantgarde *Klec a slavík* (*The Nightingale and the Cage*), which features Havlíček-Borovský, Čapek, Peroutka and Polish writer Miłosz as its main protagonists; he has translated 22 literary works from Czech into Serbian, including works by Teige, Kundera, Kosík, Seifert, Mukařovský, Sviták, Škvorecký, Dienstbier, Havel, Klaus, Liehm, Čapek, Hašek and Vodička. Most recently, he has published a book of essays by Masaryk and a book of interviews entitled *Proč nejsem komunistou* (*Why I'm Not a Communist*), and is preparing books of essays by Peroutka and Škvorecký.



**KAREL
JANOVICKÝ**

Velká Británie
Great Britain

Hudební skladatel, klavírista a publicista

Karel Janovický (vlastním jménem Bohuš Šimsa) je český hudební skladatel, klavírista a publicista žijící od roku 1950 ve Velké Británii. Maturoval na reálném gymnáziu v Plzni v roce 1949. V říjnu 1949 odešel do Německa a odtud v prosinci 1950 do Velké Británie. Studoval na Surrey College of Music, poté soukromě u Matyase Seibera (skladbu) a Jana Šedivky (komorní hudbu). Získal diplomy na londýnských hudebních akademiích Trinity College of Music a Royal Academy of Music a hodnost Mistra hudby na Royal College of Music.

Po ukončení studií působil jako učitel klavíru a skladby. Za klavírní *Variace na téma Brigadiera H. Smitha* mu byla v roce 1953 udělena cena holandské Gaudeamus Foundation. V roce 1956 debutoval v koncertní síni Wigmore Hall v Londýně, kde poprvé zazněla jeho *Sonáta pro sólové violoncello*. V roce 1957 zvítězil v soutěži Bournemouth Symphony Orchestra *Garland for Shakespeare* skladbou *Variace na téma Roberta Johnsona, Op. 17*. V té době se stal členem The Composers' Guild of Great Britain. Napsal hudbu k několika televizním krátkometrážním snímkům Marylane Productions. V říjnu 1964 nastoupil na místo producenta v hudebním vysílání BBC Radio 3 a v roce 1967 přešel do Československé redakce BBC World Service, kterou řídil posledních deset let před odchodem do důchodu.

Composer, pianist and publicist

Karel Janovický (born Bohuš Šimsa) is a Czech composer, pianist and publicist who has lived in Great Britain since 1950. He graduated from secondary school in Pilsen in 1949. In October 1949, he emigrated to Germany and from there to Great Britain in December 1950. He studied at the Surrey College of Music, and then privately with Matyas Seiber (composing) and Jan Šedivka (chamber music). He received diplomas from the Trinity College of Music and the Royal Academy of Music and a Master of Music degree from the Royal College of Music, all in London.

After finishing his studies, Mr Janovický worked as a piano and composition teacher. For his *Piano Variations on a theme by Brigadier H. Smith*, he received the Dutch Gaudeamus Foundation prize in 1953. In 1956, he debuted at Wigmore Hall in London with the premiere of his *Sonata for Solo Cello*. In 1957, he was the winner of the Bournemouth Symphony Orchestra's *Garland for Shakespeare* competition with his *Variations on a theme of Robert Johnson, Op. 17*. At this time he also became a member of the Composers' Guild of Great Britain. He composed the music for a number of short films for television for Marylane Productions. In October 1964, he took the position of producer in the gramophone department of BBC Radio 3 and in 1967, moved to the Czechoslovak section of the BBC World Service, which he directed for the last ten years before his retirement.

V rozhlasu uváděl a komentoval nahrávky české hudby. Pod pracovním pseudonymem Jack Allen připravoval v Londýně pro českou mládež rozhlasové relace o moderní populární hudbě. V rámci své publicistické činnosti přeložil a redigoval nové anglické vydání biografie L. Janáčka od J. Vogela, napsal eseje o operách *Výlety pana Broučka*, *Prodaná nevěsta* aj. Do angličtiny přeložil *Kytici* B. Martinů, písně P. Haase a Janáčkovu *Věčné Evangelium*. Přispívá do časopisu *Czech Music* Dvořákovy společnosti Velké Británie a do pořadů rádia BBC 3. V pěti částech pořadu přiblížil život a tvorbu Jana Dismase Zelenky, v pořadu *Hope and Disillusionment* hovořil o české hudbě na pozadí roku 1968. Ve Velké Británii se zabývá fonetickým nácvikem českého repertoáru mnoha pěvců a pěveckých sdružení, též sólistů a sboru Královské opery Covent Garden. Po roce 1990 zazněla v Českém rozhlasu i na koncertech Pražského jara řada Janovického skladeb, včetně premiéry *Čtyři malé pohádky* pro dětský sbor na slova F. Hrubína (Pražské jaro 1992), *Fantazie pro varhany* (Pražské jaro 1995), *Klavírní sonáta* v rámci koncertů sdružení Přítomnost (1997) aj. Mezi nejnovější provedení Janovického děl ve Velké Británii patří *Terzina for Violin and Piano*, která poprvé zazněla ve Wigmore Hall v Londýně v říjnu 1998, nebo *Duo pro housle a fagot* v červnu 2010 opět ve Wigmore Hall.

K. Janovický svou houževnatostí a vysoce profesionálním přístupem ke své práci dlouhodobě napomáhá šíření dobrého jména České republiky ve Velké Británii. Je neúnavným propagátorem české hudby a české kultury na britské hudební scéně.

On the radio, Mr Janovický presented and commented on recordings of Czech music. Under the working pseudonym Jack Allen, he produced a radio programme in London for Czech youth about modern popular music. In his role as a publicist, he translated and edited a new English edition of Vogel's biography of Janáček and wrote essays on operas such as *Výlety pana Broučka* (*The Excursions of Mr Brouček*), *Prodaná nevěsta* (*The Bartered Bride*) and others. He translated Martinů's *Kytice* (*Bouquet*), songs by Haas, and Janáček's *Věčné Evangelium* (*The Eternal Gospel*) into English. He contributed articles to the British Dvořák Society's magazine *Czech Music* and to BBC 3 radio programmes. In a five-part series, he examined the life and works of Jan Dismas Zelenka; in the programme *Hope and Disillusionment* he spoke about Czech music against the backdrop of the events of 1968. In Great Britain he works with many singers and choirs, including soloists and the choir of the Royal Opera at Covent Garden, on the pronunciation of their Czech repertoire. After 1990, a number of Mr Janovický's works could be heard on Czech radio and at Prague Spring concerts, including the premiere of his *Čtyři malé pohádky* (*Four Little Fairy Tales*) for children's choir (text by Hrubín, Prague Spring 1992), *Fantazie pro varhany* (*Fantasy for Organ*) (Prague Spring 1995), *Klavírní sonáta* (*Piano Sonata*) for a concert series by Přítomnost (Presence – the contemporary music association, 1997), and more. Among Mr Janovický's newest works are his *Terzina for Violin and Piano*, which had its premiere at Wigmore Hall in London in October 1998, or *Duet for violin and bassoon* in June 2010, again at Wigmore Hall.

Through Mr Janovický's tenacity and his highly professional approach to his work, he has long helped to spread the good name of the Czech Republic in Great Britain. He is an untiring promoter of Czech music and Czech culture on the British music scene.



**MIKULÁŠ
LOBKOWICZ**

Německo
Germany

***Filozof a mezinárodně uznávaný odborník v oboru
politických vztahů***

Prof. Dr. Mikuláš Lobkowicz se narodil v Praze v české šlechtické rodině. Po únoru 1948 opustil Československo. Do roku 1966 byl bez státní příslušnosti, roku 1966 se stal občanem USA, v roce 1990 znovu občanem Československa.

Studoval filozofii na univerzitě v Erlangenu a ve Fribourgu, kde se po studii stal asistentem profesora I. M. Bocheňského na Institutu pro východní Evropu. V letech 1960–1967 působil jako profesor na University of Notre Dame v USA. Učil zde metafyziku, teorii poznání a dějiny filozofie. V letech 1963–1972 byl redaktorem pro filozofii při přípravě encyklopedie *Sowjetsystem und demokratische Gesellschaft*, pro niž také napsal velký počet menších hesel. Od roku 1984 psal o filozofických otázkách kultury, religionistiky a teologie. Zabýval se rovněž otázkami střední a východní Evropy. V letech 1967–1990 byl vedoucím Katedry politické filozofie a teorie na Mnichovské univerzitě a v letech 1971–1976 také jejím rektorem. Současně se stal rektorem soukromé Hochschule für Politik. Od roku 1981 byl členem Evropské poradní rady Rádia Svobodná Evropa, od roku 1995 předsedou. V letech 1979–1984 byl členem Stálé komise Evropské rektorské konference a v letech 1984–1989 členem Stálé komise Mezinárodní federace katolických univerzit. V letech 1985–1992 byl předsedou Svobodného německého svazu autorů. V letech 1984–1996 působil jako rektor Katolické univerzity v Eichstättu. V letech 1982–1992 byl členem Papežské rady pro kulturu.

***Philosopher and internationally recognised expert
in political relations***

Dr Nicholas Lobkowicz was born in Prague into a Czech noble family. After February 1948, he left Czechoslovakia. He was stateless until 1966, when he became an American citizen, and in 1990 he regained his Czechoslovak citizenship.

Dr Lobkowicz studied philosophy at the Erlangen and Fribourg universities, and after completing his studies he became an assistant of Professor Bocheński at the Institute for Eastern Europe. From 1960 to 1967, he taught metaphysics, epistemology and the history of philosophy at University of Notre Dame in the United States. From 1963 to 1972, he was the philosophy editor for the encyclopaedia *Sowjetsystem und demokratische Gesellschaft*, and wrote a number of smaller entries. Since 1984, he has written on philosophical issues of modern culture, religious studies and theology. At the same time, he addressed issues relating to Central and Eastern Europe. From 1967 to 1990, he headed the political philosophy and theory department at University of Munich, and served as the university's rector from 1971 to 1976. At the same time he was a rector of the private Hochschule für Politik. He has been a member of the European Advisory Council of Radio Free Europe since 1981, and its chairman since 1995. From 1979 to 1984, he was a member of the Permanent Committee of the European Rector's Conference and from 1984 to 1989, a member of the Permanent Committee of the Fédération Internationale des Universités Catholiques. From 1985 to 1992, Dr Lobkowicz chaired the Independent Association of German Authors. He was a rector of Catholic University Eichstätt from 1984 to 1996. From 1982 to 1992, he was a member of the Pontifical Council for Culture.

V letech 2001–2002 byl pověřen správou na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy. Byl ředitelem Institutu pro studium střední a východní Evropy na Katolické univerzitě v Eichstättu, kde také příležitostně přednášel na Filozoficko-pedagogické fakultě. Od roku 2001 je čestným členem exilového PEN klubu.

Od roku 1970 přednášel o filozofických, kulturních a univerzitních otázkách nejen ve většině evropských zemí, ale také ve východní Asii, střední Americe a jižní Africe. Je spoluvydavatelem časopisů, např. *Studies in Soviet (dnes: East-European) Thought*, *Zeitschrift für Politik*, a řady monografií.

Významné jsou vztahy prof. Dr. Lobkowicze k české kultuře. V Institutu pro východní Evropu kriticky interpretoval filozofické myšlení českého marxismu a neomarxismu. Jako rektor Mnichovské univerzity a Katolické univerzity v Eichstättu pomáhal studentům z Československa. Do němčiny přeložil a vydal výbor z básní Jana Zahradníčka. Po roce 1989 pronesl na Univerzitě Karlově a v dalších institucích v České republice řadu přednášek.

Je autorem mnoha studií publikovaných v různých jazycích včetně češtiny. Hovoří česky, německy, anglicky, francouzsky a čte v latině, řečtině, ruštině, polštině, italštině a španělštině. Je jedním z nejvýznamnějších mezinárodně uznávaných odborníků v oboru politických vztahů mezi východní a západní Evropou. Specializuje se na otázky celoevropské kultury a jejího vlivu na sjednocení Evropy. Obdržel šest čestných doktorátů, tři z nich v USA. Je nositelem mj. Řádu Tomáše Garrigua Masaryka, obdržel Velký spolkový kříž za zásluhy, Jubilejní medaili Univerzity Karlovy, je rytířem Řádu zlatého rouna a rytířem Papežského rytířského řádu sv. Řehoře Velikého.

From 2001 to 2002, he was an administrator at the Catholic Theological Faculty of Charles University in Prague. He was also the director of the Institute for Central and Eastern European Studies at Catholic University Eichstätt, where he also occasionally lectured at the Faculty of Philosophy and Education. Since 2001, he has been an honorary member of the Exile PEN Club. Since 1970, Dr Lobkowicz has lectured on philosophical, cultural and university-related issues not only throughout most of Europe, but also in Eastern Asia, in Central America and in South Africa. He is a co-publisher of the magazines *Studies in Soviet (today: East-European) Thought*, *Zeitschrift für Politik* and a number of monographs.

Of special significance is Dr Lobkowicz's relationship with Czech culture. At the Institute for Eastern Europe, he critically interpreted the philosophical thinking of Czech Marxism and neo-Marxism. As a rector of the University of Munich and Catholic University Eichstätt he supported students from Czechoslovakia. He translated into German and published an anthology of poems by Jan Zahradníček. Since 1989, he has delivered a number of lectures at Charles University in Prague and elsewhere in the Czech Republic.

Dr Lobkowicz is the author of many studies published in a number of languages, including Czech. He speaks Czech, German, English, French and has a reading knowledge of Latin, Greek, Russian, Polish, Italian and Spanish. He is a worldwide recognised expert in the field of political relations between Eastern and Western Europe. His special area of interest are the issues of pan-European culture and its influence on European unification. He has received six honorary doctorates, three of them from the United States. He also holds the Tomas Garrigue Masaryk Order and was awarded the Grand Cross of the Order of Merit of the Federal Republic of Germany, the Jubilee Medal of Charles University, he also is a Knight of the Order of the Toison d'Or and Knight of the Papal Order of St. Gregorius.



OLEG
MALEVIČ

Rusko
Russia

Bohemista, literární vědec a překladatel

Oleg Malevič více než 50 let aktivně propaguje českou literaturu v Rusku a patří k renomovaným ruským bohemistům. V roce 1998 obdržel čestný doktorát Univerzity Karlovy. Vedle překladů české poezie, prózy a divadelních her do ruštiny si zaslouží uznání též jako pedagog a literární vědec. Má na kontě cca 300 vědecko-literárních a kritických článků.

Stál u zrodu petersburské Společnosti bratří Čapků (leden 1995) a byl jejím prvním předsedou (až do roku 2001). Dosud zastává funkci čestného předsedy. Společnost bratří Čapků vydává ročenky Společnosti, které jsou v Rusku jedinečným almanachem o české kultuře a přehledem česko-ruských vztahů.

Propagaci české kultury se věnuje i v rámci pedagogické činnosti – v minulosti působil na Sankt Peterburské státní univerzitě. I v současnosti vychovává novou generaci překladatelů. Je členem Obce spisovatelů Sankt Peterburgu, členem Svazu spisovatelů Ruska a Svazu překladatelů Ruska, čestným členem Společnosti bratří Čapků v Praze, členem Společnosti F. X. Šaldy a Společnosti O. Březiny.

Czech studies scholar, literary scholar and translator

Oleg Malevič has actively promoted Czech literature in Russia for over fifty years, and is one of the most renowned Russian Czech studies scholars. In 1998, he received an honorary doctorate from Charles University. In addition to his translations of Czech poetry, prose and plays into Russian, he is also known as a teacher and literary scholar. He has written over 300 scholarly and critical articles.

Mr Malevič founded the St. Petersburg chapter of the Čapek Brothers Association in January 1995 and was its first chairman – a position he held until 2001. Since then he has held the position of honorary chairman. The Russian Čapek Brothers Association publishes an annual yearbook, which is a unique almanac of Czech culture and an overview of Czech-Russian relations. He promotes Czech culture even through his pedagogical activities – in the past he worked at the St. Petersburg State University. Today he is training a new generation of translators. He is a member of the Writers Society of St. Petersburg, the Russian Writers Union and the Russian Translators Union, an honorary member of the Čapek Brothers Association in Prague, a member of the F. X. Šalda Society and the Otokar Březina Society.

Přes svůj věk pokračuje O. Malevič v aktivní vědecké a překladatelské činnosti. V roce 2009 byla vydána v Praze jeho kniha – sborník vědeckých studií *Osobitost české literatury* (v češtině), v prosinci 2010 vydal v Sankt Peterburgu překlad knihy F. Kožíka *Fanfáry pro krále* a nyní pracuje spolu s týmem mladých překladatelů na přípravě rozsáhlého sborníku poetického a prozaického díla O. Březiny.

Je autorem řady knih, mj. *Karel Čapek, Vladislav Vančura a Bratři Čapkové*. Překládal díla T. G. Masaryka, K. Čapka, K. Poláčka, K. Světlé, I. Olbrachta, M. Kratochvíla, P. Kohouta, F. Šrámka, V. Vančury, J. Voskovce a J. Wericha a J. Topola. Překládal i českou poezii 19. a 20. stol. Do ruštiny přeložil libreto *Rusalky* J. Kvapila a písně K. Kryla.

Je nositelem řady vyznamenání: medaile Josefa Hlávky prezidia Československé akademie věd, medaile Jaroslava Haška, medaile Karla Čapka a medaile bratří Čapků Společnosti bratří Čapků, medaile F. X. Šaldy I. Světového kongresu literárně vědné bohemistiky, pamětní medaile Josefa Dobrovského Akademie věd České republiky a medaile Ministerstva kultury České republiky Artis Bohemiae Amici. Společně s překladatelkou V. A. Kamenskou obdržel cenu Premia Bohemica Českého literárního fondu.

Despite his age, Mr Malevič actively continues to pursue his scholarly and translation work. In 2009, his collection of scholarly studies entitled *Osobitost české literatury (The Distinctiveness of Czech Literature)* was published in Prague; in December 2010, he published a translation of František Kožík's *Fanfáry pro krále (Fanfare for the King)* in St. Petersburg, and he is now working with a team of young translators on an extensive compilation of the poetry and prose of Otokar Březina.

Mr Malevič is the author of a number of books, including *Karel Čapek, Vladislav Vančura and Bratři Čapkové (The Čapek Brothers)*. He has translated works by Masaryk, Čapek, Poláček, Světlá, Olbracht, Kratochvíl, Kohout, Šrámek, Vančura, Voskovec and Werich and Topol. He has also translated 19th and 20th century Czech poetry. In addition, he has translated Jaroslav Kvapil's libretto for *Rusalka* and songs by Karel Kryl.

Mr Malevič has been honoured with a number of awards: the Josef Hlávka Medal from the Presidium of the Czechoslovak Academy of Sciences; the Jaroslav Hašek Medal, the Karel Čapek Medal, the Čapek Brothers Medal from the Čapek Brothers Association; the F. X. Šalda Medal from the 1st World Congress on Czech Literary Studies; the Josef Dobrovský Medal from the Academy of Sciences of the Czech Republic and the Artis Bohemiae Amici Medal from the Ministry of Culture of the Czech Republic. Along with fellow translator Ms V. A. Kamenská, he received the Premia Bohemica award from the Czech Literary Foundation.



**HUGO
MAROM**

Izrael
Israel

Válečný veterán, podnikatel, autor zlepšovacích patentů

Hugo Marom se narodil v Brně pod původním jménem Hugo Meisl. Před válkou začal v Brně studovat reálné gymnázium. Po nacistické okupaci zbytku českých zemí v březnu 1939 se jeho rodičům podařilo kontaktovat britského občana Nicolase Wintona, který věnoval mimořádné úsilí záchraně židovských dětí, a zajistit odjezd obou svých synů do Velké Británie. S posledním transportem tzv. Wintonových dětí přijeli bratři Meislovi 3. srpna 1939 do Velké Británie.

Hugo Marom se vyučil obuvníkem v Bedfordu, poté získal stipendium na technické škole v Lutonu. Kromě studia ale procházel i kurzem předvojenské přípravy a teoretickým leteckým výcvikem. Po osvobození Československa se s mladším bratrem vrátili do Brna, kde zjistili, že oba jejich rodiče zahynuli v koncentračním táboře. Hugo Marom dokončil gymnázium a začal studovat vysokou školu, obor strojní inženýrství. V roce 1947 s ním navázali kontakt emigranti žijící v Izraeli a navrhli mu, aby absolvoval pilotní výcvik. Roku 1948 prošel kurzem pro vojenské piloty v Olomouci jako dobrovolník vznikající izraelské armády Hagana, v němž byl vyhodnocen jako nejlepší. V průběhu vojenského výcviku Hagany v Československu se poznal s Martou Markovičovou, bývalou vězeňkyní koncentračních táborů, s níž se po sňatku vystěhoval v únoru 1949 do Izraele, kde sloužil jako důstojník v leteckých silách.

War veteran, businessman, improvement patent holder

Hugo Marom was born in Brno as Hugo Meisl. He began his secondary school studies before World War II in Brno. After the Nazi occupation in March 1939, his parents successfully contacted Nicholas Winton, the British citizen who worked tirelessly to save Jewish children, and secured the escape of both their sons to Great Britain. The Meisl brothers were on the last transport of “Winton’s Children”, arriving in Great Britain on August 3, 1939.

Mr Marom learned the cobbler’s trade in Bedford, and then received a stipend to study at the technical college in Luton. In addition to his studies, he also took part in a military preparation course and also completed the theoretical component of pilot training. After the liberation of Czechoslovakia, he returned to Brno with his younger brother, where they found that both their parents had perished in a concentration camp. Mr Marom finished his secondary school studies and began his university studies in mechanical engineering. In 1947, Czech immigrants living in Israel contacted him and suggested that he complete his pilot training. In 1948, he took part in a training course for military pilots in Olomouc as a volunteer in the newly-formed Israeli army Hagana, where he became a top-rated pilot. During the course of Hagana’s military exercises in Czechoslovakia, he met Marta Markovičová, a former concentration camp prisoner. After they married, they moved to Israel in February 1949, where he served as an officer in the air force.

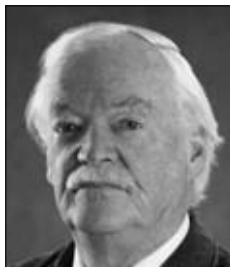
Během dlouhých let služby se Hugo Marom stal jedním z nejzkušenějších izraelských vojenských pilotů. Po odchodu do civilního života podnikal v leteckém průmyslu. Je známý jako projektant letišť nejen v Izraeli, ale i v USA, Panamě, Guatemale, Paraguayi a Švýcarsku. Projektování letišť se věnoval více než 45 let. Je autorem patentu, který NASA od dob prvních letů do kosmu využívá dodnes k dálkovému ovládní raketoplánů. Zavedl užívání čtyřmotorových letadel v izraelské armádě. Zorganizoval letecký most do válkou zmítané Biafry, který zachránil tisíce dětí před jistou smrtí. Ve volných chvílích se věnuje návrhům a výrobě šperků. Hugo Marom má dvojí občanství – české a izraelské a je hrdý na své české kořeny, dosud hovoří velmi dobře česky. Neúnavně připomíná tiché hrdinství rodičů, kteří měli odvahu posadit své děti do zmíněných transportů směřujících do Velké Británie, i když tušili, že už je nikdy nevidí. Proto v posledních letech usiluje o zřízení památníku rodičům dětí na pražském „Wilsonově“ nádraží, odkud transporty odjížděly.

Za zlepšovací patenty při zavádění nových metod a přístrojů na testování letadel a za zlepšení leteckých schopností stíhaček byl zvolen prvním členem českého původu v Royal Aeronautical Society. V roce 2010 mu předseda vlády České republiky udělil medaili Karla Kramáře.

During his long military service, Mr Marom became one of the most experienced Israeli military pilots. After his retirement, he began working in the aircraft industry, where for over 45 years, he designed airports not only in Israel, but in the USA, Panama, Guatemala, Paraguay and Switzerland. His patent for remotely controlling rockets has been used by NASA since the early days of space flight. Mr Marom introduced the use of quad-engine planes in the Israeli army. He organised an airlift from war-torn Biafra that saved thousands of children from certain death. During his free time, he designs and makes jewellery.

Mr Marom is a dual Czech-Israeli citizen – he is proud of his Czech roots, and speaks Czech very well. He seeks to honour the quiet heroism of parents who had the courage to send their children away on a train to Great Britain, never knowing if they would ever see them again. In recent years he has been lobbying for a memorial to the parents of the Winton's Train children at Prague's Wilson Train Station from which the transport trains departed.

For Mr Marom's improvement patents in introducing new methods and equipment for testing aircraft, and for improving the flying capabilities of fighter jets, he was voted in to the Royal Aeronautical Society as the first member of Czech origin. In 2010, the Czech prime minister awarded him the Karel Kramář Medal.



**IVOR
McELVEEN**

Irsko
Ireland

Protagonista česko-irské hospodářské spolupráce

Ivor McElveen působil na počátku 90. let jako poradce ministra průmyslu a obchodu Vladimíra Dlouhého. Z této pozice se podílel na přestavbě veřejné správy v České republice včetně zavádění nových politických a hospodářských struktur a významně spoluutvářel politiku v oblasti podpory podnikání a investic. Byl jedním z hlavních protagonistů bilaterální spolupráce mezi československým a irským ministerstvem průmyslu a obchodu. Svě zkušenosti z Irska využil při realizaci konceptu agentury CzechInvest v roce 1992, kde působil jako první výkonný předseda. Inspiroval se přitom irskou agenturou IDA (Industrial Development Agency), u které dříve působil jako seniorní manažer. CzechInvest, pro který Ivor McElveen vyjednal klíčovou finanční podporu u Evropské komise, je dodnes považován za jeden z nejúspěšnějších projektů programu PHARE v České republice.

Ivor McElveen ve funkci poradce ministra spolupracoval na privatizaci velkých podniků včetně Škodovky. Stal se mezinárodním ředitelem Institutu pro český management a rovněž zakládajícím ředitelem Česko-irské obchodní asociace (CIBA).

Principal proponent of Czech-Irish economic cooperation

As advisor to the Minister for Industry and Commerce Mr Vladimír Dlouhý in the early 1990s, Ivor McElveen played an important part in the Czech public service reform, helping to introduce new political and economic structures and shaping the policy to support enterprise and investment. He was a principal proponent of bi-lateral cooperation between the Czech and Irish Ministries. His experience as a senior executive of the Irish Industrial Development Authority (IDA) inspired his approach to the formation of the CzechInvest Business Development Agency in 1992. He gained vital financial support for its work from the European Commission and became its first executive director. CzechInvest is considered one of the most successful projects of the PHARE programme in the Czech Republic.

In his role as advisor to the Minister, Mr McElveen was involved in privatization and restructuring of major companies, including Škoda. He was an International Director of the Czech Management Institute and founding president of the Czech-Irish Business Association (CIBA).

Je vášnivým ochráncem památek. Jeho stopa je patrná nejen v Irsku, kde je členem řady sdružení a nadací pro rekonstrukce a ochranu veřejných staveb, ale také v České republice. Zde se v rámci správy restitučního majetku snažil zohlednit i péči o svěřené historické památky. Za své zásluhy v Irsku byl jmenován čestným členem Irského institutu stavitelů.

Ivor McElveen je podruhé ženatý s českou překladatelkou Alicí Hyrmanovou McElveen, čestnou členkou českého PEN klubu, jež se v 80. letech podílela na šíření české samizdatové literatury v anglofonních zemích a nyní překládá díla irských autorů do češtiny. Společně se snaží o rozvoj kulturních vztahů mezi českou a irskou komunitou a aktivně přispívají k prezentaci kulturních a politických akcí, pořádaných Velvyslanectvím České republiky v Irsku.

He is an ardent advocate of protecting the built heritage. He puts his convictions in practice not only in Ireland, where he is active in numerous associations for conservation of historic buildings, but applied them also when managing a large restituted estate in the Czech Republic. He is a Fellow of the Institution of Engineers of Ireland.

Ivor McElveen is married to Czech literary translator Alice Hyrmanová McElveen, an honorary member of the Czech PEN Club, who helped to get the work of banned Czech authors to English readers in the 1980s and is now translating Irish literature. The couple continuously strive to promote cultural ties between the Czech and Irish communities and take an active part in cultural and political events organized by the Embassy of the Czech Republic in Ireland.



**GIULIANO
PELLEGRINI**

Itálie
Italy

Předseda Svazu obcí Ledrenského údolí, iniciátor podpisu Dohody o partnerství

Giuliano Pellegrini se narodil v Pieve di Ledro (Trento). V roce 1974 ukončil studium na Středoškolském institutu A. Rosminiho v Roveretu. V letech 2000–2009 působil jako starosta obce Pieve di Ledro a v letech 2006–2009 současně jako předseda Svazu obcí Ledrenského údolí (Valle di Ledro). Od ledna do května 2010 byl předsedou Spojené radnice Ledro. Od června 2010 je radním Spojené radnice Ledro pro rozpočet, dotace, veřejné práce, infrastrukturu, dopravu a vztahy s Českou republikou. Ve funkci starosty obce Pieve di Ledro stál za všemi akcemi, které přispěly k oživení zapomenutého přátelství, jež vzniklo během nuceného exodu obyvatel italských obcí v době 1. světové války do Čech. Svaz obcí Valle di Ledro uzavřel s osmi českými městy a obcemi, ve kterých italští vysídlenci přečkali válku, Dohodu o partnerství. Toto partnerství se díky neúnavnému úsilí G. Pellegriniho rozšířilo do podoby neformálních vzájemných setkání zájmových spolků, škol, sportovců, hasičů a turistů. V ledrenských městech a obcích se začal vyučovat český jazyk.

Chairman of the Associated Municipalities of Valle di Ledro, partnership agreement initiator

Giuliano Pellegrini was born in Pieve di Ledro (Trento). In 1974, he graduated from the A. Rosmini Secondary School in Rovereto. From 2000 to 2009, he was the mayor of Pieve di Ledro, and from 2006 to 2009, he was also the chairman of the Associated Municipalities of Valle di Ledro. From January to May 2010, he was the chairman of the Ledro District Council. Since June 2010, he has been a council member of the Ledro District Council for budget, grants, public works, infrastructure, transportation and relations with the Czech Republic. As mayor of Pieve di Ledro, Mr Pellegrini supported all events which helped to revive the lapsed friendship which arose during the forced exodus of residents of Trentino towns to Bohemia during World War I. The Associated Municipalities of Valle di Ledro signed a partnership agreement with eight Czech cities and towns where Italian refugees lasted out the war. Thanks to Mr Pellegrini's untiring efforts, this partnership has grown through informal meetings of various interest groups, schools, sportsmen, fire-fighters and tourists. In towns and cities in the Valle di Ledro, Czech language classes are now being offered.

G. Pellegrini inicioval vydání několika publikací věnovaných českým legionářům, kteří v Ledrenských horách za 1. světové války přišli o život. Maximální úsilí vyvinul při přípravě dokumentárního filmu *Boemia mia* (Mé Čechy), který natočila Česká televize. Podílel se také na vydání dvou DVD s názvy *Ricordi di Boemia (Vzpomínky na Čechy)* a *Ledro – Boemia: un'avventura di pace (Ledro – Čechy: příběh míru a pokoje)*. Z jeho podnětu se podařilo shromáždit tisíce fotografií a dokumentů, které byly publikovány ve výpravné knize historika Daria Colomba *Boemia – L'esodo della Val di Ledro 1915–1919 (Čechy – exodus z údolí Ledra 1915–1919)*.

V letech 1976–1979 byl Giuliano Pellegrini předsedou alpinistické tridentské společnosti – ledrenské sekce a v letech 1979–2000 velitelem dobrovolného hasičského záchranného sboru. Za účast na záchranných akcích při přírodních katastrofách, jako bylo např. protržení hráze v oblasti Val di Fiemme v roce 1985, povodních v Piemontu v roce 1994, zemětřesení v Umbrii v roce 1997 a na misi v Kosovu a v Albánii v roce 1999, obdržel četná ocenění.

Jako historický kurátor Ledrenského údolí spolupracoval na realizaci mnoha publikací, především z období 1. světové války, za které dostal v červnu 2008 od Rakouského černého kříže (Österreichisches Schwarzes Kreuz) ocenění Velký kříž cti (Grosse Ehrenkreuz).

Mr Pellegrini initiated the publication of number of projects dedicated to the Czech legionnaires who lost their lives in the Ledro Alps during World War I. He assisted considerably during the compilation of a documentary film entitled *Boemia mia (My Bohemia)*, produced by the Czech Television. He also contributed to the preparation of two DVD films *Ricordi di Boemia (Memories of Bohemia)* and *Ledro – Boemia: un'avventura di pace (Ledro – Bohemia: An Adventure of Peace)*. Through his efforts, thousands of photographs and documents were gathered together, which were published in a book by historian Dario Colombo entitled *Boemia – L'esodo della Val di Ledro 1915–1919 (Bohemia – Exodus from the Ledro Valley 1915–1919)*.

From 1976 to 1979, Mr Pellegrini was the leader of the Alpine Brigade Tridentina – Ledro section, and from 1979 to 2000, he was the head of the local volunteer fire department. He received a number of awards for his rescue efforts during natural disasters, such as the dam burst in the Val di Fiemme region in 1985, floods in Piemonte in 1994, the Umbria earthquake in 1997, and on missions in Kosovo and Albania in 1999.

As a curator of Valle di Ledro's history, Mr Pellegrini has assisted with a number of publications, primarily dealing with World War I, for which he received the Grosse Ehrenkreuz (the Great Cross of Honour) from the Österreichisches Schwarzes Kreuz (the Austrian Black Cross) in June 2008.



**ANTONIS
PROTOPAPAS**

Kypr
Cyprus

Sociální vědec, odborník na husitské hnutí

Antonis Protopapas vystudoval sociální a politické vědy na Univerzitě Karlově v Praze (1948–1953), kde obhájil titul RSDr. ve svém oboru. V letech 1953–1955 byl redaktorem literárního a vědeckého časopisu *Parnassos*. V únoru 1956 nastoupil na kyperské ministerstvo práce a sociálního zabezpečení, kde zastával v průběhu let řadu významných pozic, včetně funkce výkonného generálního ředitele. V roce 1983 se stal ředitelem odboru práce, kterým byl až do svého odchodu do důchodu v roce 1985.

V sedmdesátých letech byl ministerstvem práce a sociálního zabezpečení vyslán jako expert do Mezinárodní organizace práce v Ženevě, kde se soustředil na zaměstnanost a rozvoj lidských zdrojů. Jeho posláním ho zavedlo do několika rozvojových zemí Afriky, Blízkého východu a Asie. V osmdesátých letech realizoval dva projekty v Iráku a Řecku (duben 1982 a září 1988), které byly zaměřeny na oblast pracovní rehabilitace osob se zdravotním postižením. Řeckou vládou v Athénách byl v letech 1983–1988 jmenován do funkce zvláštního poradce pro oblast rehabilitace osob se zdravotním postižením v rámci řecké Organizace pro zaměstnanost a rozvoj lidských zdrojů (OAED).

Sociologist, expert on the Hussite movement

Antonis Protopapas studied sociology and political science at Charles University in Prague (1948–1953) and received his doctorate degree. From 1953 to 1955, he was the editor of the literary and scholarly magazine *Parnassos*. In February 1956, he began working at the Ministry of Labour and Social Insurance in Cyprus, where he held a number of high-level positions over the years, including general managing director. In 1983, he became the director of the labour department, where he remained until his retirement in 1985.

During the 1970s, Dr Protopapas was sent by the Ministry of Labour and Social Insurance as an expert to the International Labour Organisation in Geneva, where he advised on employment and human resources development. His duties led him to many developing countries in Africa, the Middle East and Asia. During the 1980s, he headed two projects in Iraq and Greece (April 1982 and September 1988), which were focused on the vocational rehabilitation of disabled persons. From 1983 to 1988, he was a special adviser for rehabilitation of disabled persons within the Greek Organisation for Employment and Human Resources Development (OAED).

A. Protopapas působil v řadě mezinárodních organizací. Byl dlouholetým členem sociálního výboru Rady Evropy ve Štrasburku (Steering Committee for Social Affairs), v letech 1982–1983 členem tripartitního technického výboru při Mezinárodní organizaci práce, který se zabýval otázkami pracovní rehabilitace osob se zdravotním postižením. Funkci předsedy kyperského národního výboru v rámci Roku zdravotně postižených osob vyhlášeného OSN zastával v letech 1981–1985. A. Protopapas se zúčastnil mnoha mezinárodních konferencí věnovaných rozvoji lidských zdrojů a sociálním otázkám. V letech 1996–2001 působil jako radní na magistrátu hlavního města Nikósie. V současné době je předsedou kyperského parlamentního výboru pro seniory.

Je autorem mnoha publikací se sociálně-pracovní problematikou, mj. *Employment Offices and the Trade Unions in Cyprus* (1963), *The Labour Movement in Cyprus – The First Steps in the Cyprus Mines Corporation* (1981), *Creation of Additional Vacancies of Employment for the Disabled* (1985), *Productive Workshops for the Disabled* (1988).

Po celý život se živě zajímá o českou historii a dějiny řecko-kypersko-českých vztahů. Je odborníkem na husitské hnutí, na toto téma napsal publikaci s názvem *Husitské hnutí a Konstantinopol* (1999). Druhá vydaná publikace s českou tematikou se věnuje středověkému filozofovi Jeronýmu Pražskému: *Jeroným Pražský – velký filosof reformátor – středověký aktivista*. Je také autorem knihy *Cyril a Metoděj mezi Slovany*. A. Protopapas hovoří skvělou češtinou a je aktivním propagátorem české kultury a historie.

Dr Protopapas was active in a number of other international organisations. He was a long-time member of the Steering Committee for Social Affairs of the Council of Europe in Strasbourg; from 1982 to 1983, he was part of a three-member technical committee at the International Labour Organisation, which dealt with issues regarding vocational rehabilitation of disabled persons. He held the position of chairman of the Cyprus National Committee during the United Nations Year of Disabled Persons (1981–1985). Dr Protopapas has attended many international conferences dedicated to the development of human resources and social issues. From 1996 to 2001, he served as a member of the City Council of Nicosia. He is currently the chairman of the Cypriot parliamentary committee for senior citizens.

Dr Protopapas is the author of a number of publications dealing with social-labour issues, including, among others, *Employment Offices and the Trade Unions in Cyprus* (1963), *The Labour Movement in Cyprus – The First Steps in the Cyprus Mines Corporation* (1981), *Creation of Additional Vacancies of Employment for the Disabled* (1985), and *Productive Workshops for the Disabled* (1988).

Throughout his life Dr Protopapas has been interested in Czech history and the history of Czech-Greek-Cypriot relations. He is an expert on the Hussite movement and wrote a book on the subject, entitled *The Hussite Movement and Constantinople* (1999). His second book with a Czech theme deals with the Middle Ages philosopher Jerome of Prague, entitled *Jerome of Prague – The Great Philosopher Reformer – Middle Ages Activist*. He is also the author of the book *Cyril and Methodius Amongst the Slavs*. Dr Protopapas speaks excellent Czech and is an active promoter of Czech culture and history.



**MIREK
SMÍŠEK**

Nový Zéland
New Zealand

Umělecký keramik a malíř

Mirek Smíšek se narodil v Dobré nedaleko Kladna u Prahy v rodině českého legionáře z Ruska. Když byl jeho otec povýšen, rodina se odstěhovala do České Lípy v severních Čechách, ale v roce 1938, po zabrání Sudet, odešli do Lysé nad Labem. Mirek Smíšek navštěvoval gymnázium v Nymburce. Se svým životním přítelem Milošem Štefánkem se zapojili do odbojové činnosti, psali a distribuovali protiněmecké letáky. Následovalo jejich zatčení a umístění do pracovního tábora Ternitz v Rakousku. Při pokusu dostat se do Anglie a připojit se ke spojencům Mirek Smíšek a Miloš Štefánek byli na švýcarské hranici zadrženi německými ozbrojenými silami. Byli vyslýcháni gestapem ve Waldshutu, v Praze a ve Wiener Neustadtu a odsouzeni k nuceným pracem. V roce 1945 byli osvobozeni.

Po skončení 2. světové války se Mirek Smíšek vrátil do Československa, kde pracoval ve službách spojenec-kých vojsk. Po únorovém puči opustili s M. Štefánkem Československo a v září 1948 připruli válečnou loď do Sydney.

M. Smíšek začal pracovat v jedné z největších australských keramických dílen, naučil se zacházet s hlínou a začal keramiku vnímat jako umění. V Austrálii keramiku studoval na technické škole. Vzdělával se v oboru dalších 25 let. V šedesátých a sedmdesátých letech studoval a pracoval u renomovaných mistrů oboru, mimo jiné v Cornwallu ve Velké Británii a v Japonsku.

Ceramist and painter

Mirek Smíšek was born in Dobrá, not far from Kladno near Prague, into a family of a Czech legionnaire from Russia. When his father was promoted, the family moved to Česká Lípa in northern Bohemia, but in 1938, after the occupation of the Sudetenland, they left for Lysá nad Labem. Mr Smíšek attended secondary school in Nymburk. Together with his lifelong friend Miloš Štefánek, he took part in resistance activities – they wrote and distributed anti-German flyers. They were arrested and placed in Ternitz work camp in Austria. During an attempt to get to England and join the Allies, Mr Smíšek and Mr Štefánek were caught by the Germans on the Swiss border. They were interrogated by the Gestapo in Waldshut, Prague and Wiener Neustadt and sentenced to forced hard labour. They were freed in 1945.

After World War II ended, Mr Smíšek returned to Czechoslovakia, where he worked in the service of the Allied forces. After the 1948 coup, he left the country with Mr Štefánek, and in September of the same year, they sailed into Sydney Harbour in a warship.

Mr Smíšek began working in one of the largest ceramics workshops, where he learned to work with clay and came to view ceramics as an art form. He then studied ceramics at a vocational school in Australia. He spent the next 25 years constantly learning and honing his skills. During the 1960s and 70s, he worked with and studied under a number of renowned masters in the field in places such as Cornwall in Great Britain and in Japan.

Na Novém Zélandě se usadil v roce 1951, kde začal spolupracovat s keramickou dílnou v Aucklandu. V roce 1953 přijal místo ředitele cihelny v městečku Nelson na Jižním ostrově. Považoval to za příležitost získat prostředky na uskutečnění životního plánu stát se špičkovým uměleckým keramikem. Byl vyznavačem tvůrčí životní filozofie a pozitivních hodnot. Na novozélandském pobřeží Kapiti, kde žil od roku 1968, vybudoval v průběhu dalších čtyřiceti let tři keramické dílny – v Manakau, Te Horo a Waikanae. Stal se prvním uměleckým keramikem ve své nové vlasti. Díky jeho působení si našla umělecká keramika na Novém Zélandě uznání, objevovaly se první galerie a umělecké obchody s keramikou.

Hlavní doménou Smíškovy tvorby je keramika a porcelán se solnou glazurou. Světově se proslavil výrobou veškeré keramiky pro filmovou trilogii *Pán prstenů*, celkově vyrobil na 700 předmětů. Tvoří umělecká díla pro oficiální příležitosti (např. dar pro britskou královnu). Je zakladatelem novozélandského muzea keramiky. Vystavoval na mnoha místech po celém světě a získal mnohá ocenění a vyznamenání, je držitelem Řádu britské legie a vyznamenání generálního guvernéra Nového Zélandu. Svými díly je zastoupen v soukromých sbírkách i v muzeích a galeriích, vedle Nového Zélandu a Austrálie také v České republice, Belgii, Velké Británii, Německu, Japonsku, USA, Kanadě a v mnoha dalších zemích.

M. Smíšek je nejen jedním z nejznámějších novozélandských umělců, ale patří také k nejvýznamnějším tam žijícím českým občanům. Vždy zdůrazňuje svůj český původ a neúnavně prezentuje a propaguje českou kulturu a umění. Česká republika má v jeho nové vlasti – Novém Zélandu – i díky němu vysoké renomé.

Mr Smíšek settled in New Zealand in 1951, where he began working with a ceramics workshop in Auckland. In 1953, he accepted a position as director of a brickworks in Nelson on the South Island. He saw this an opportunity to raise funds to fulfil his life dream of becoming a top ceramics artist. He was a firm believer in a creative philosophy of life and positive values. On the New Zealand coast of Kapiti, where he has lived since 1968, he has built three ceramics ateliers over the past 40 years – in Manakau, Te Horo and Waikanae. He was the first ceramics artist in his adopted country. Thanks to his efforts, ceramics has gained respect in New Zealand as an art form – the first galleries and shops to offer ceramics have appeared.

Mr Smíšek is best known for his ceramics and porcelain with salt glazes. His work was seen worldwide in the *Lord of the Rings* film trilogy, for which he produced over 700 ceramic pieces. He creates works of art for official occasions, such as the Queen's visit. He has exhibited all over the world, and has received numerous awards and commendations. He holds the Order of the British Legion and a commendation of the Governor-General of New Zealand. His works can be found in private collections and in museums and galleries, not only in New Zealand and Australia, but also in the Czech Republic, Belgium, Great Britain, Germany, Japan, the United States, Canada, and many other countries.

Mr Smíšek is not only of the most well-known artists in New Zealand, but he is also one of the most well-known Czech citizens living there. He has always emphasised his Czech origins and tirelessly presents and promotes Czech culture and art. Thanks to his efforts, the Czech Republic has an excellent reputation in his new home of New Zealand.



**RAYMOND J.
SNOKHOUS**

USA

***Generální honorární konzul České republiky
v Texasu***

Raymond J. Snokhous se narodil v malém texaském městě West, kde byl jeho otec místním kovářem. Studoval na University of Houston, kde v letech 1951–1952 získal postupně bakalářský (BBA) a magisterský titul (MBA) v oboru podniková ekonomika a management. Od října 1952 do října 1954 sloužil v americké armádě. V roce 1960 dosáhl titulu doktor práv (JD) na South Texas College of Law v Houstonu.

Po ukončení studia pracoval R. Snokhous celkem 31 let pro společnost Gulf Oil Corporation a 14 let pro společnost Houston Industries. Po odchodu do penze spolupracoval advokátní kancelář Stephenson, Snokhous and Fournier. V roce 1994 byl jmenován honorárním konzulem České republiky pro stát Texas. Generálním honorárním konzulem se stal v roce 2003.

R. Snokhous a jeho žena Clarice jsou aktivní v několika krajanských organizacích, ve svém domě v Texasu hostí významné vládní i jiné delegace a finančně podporují zájmy České republiky. Aktivně se např. zapojují do úsilí České republiky o zařazení do Visa Waiver programu. R. Snokhous dále spolupracoval s vedením společnosti ČEZ při procesu transformace státem vlastněné a provozované energetiky na energetiku fungující na tržním základě podobně jako v USA. Tento program, finančně podporovaný americkou Agenturou pro mezinárodní rozvoj a Energetickou asociací USA, byl realizován v letech 1993–1995.

***Honorary Consul General of the Czech Republic
in Texas***

Raymond J. Snokhous was born in the small central Texas town of West where his father was the village blacksmith. He earned his Bachelor of Business Administration degree (BBA) and his Masters degree in Business Management (MBA) in 1951–1952 respectively from the University of Houston. He served in the United States Military from October of 1952 through October of 1954. He earned his Juris Doctor Degree (JD) from the South Texas College of Law in Houston, Texas in 1960.

He worked for Gulf Oil Corporation for 31 years and Houston Industries for 14 years. After his retirement he co-founded the law firm of Stephenson, Snokhous and Fournier. In 1994, he was named the Honorary Consul of the Czech Republic and in 2003, he was named Honorary Consul General of the Czech Republic for the State of Texas.

Mr. Snokhous and his wife Clarice, are active in several compatriot organizations, host notable government and non-government delegations, and have supported financially the interests of the Czech Republic on many occasions in the past, such as when he was actively engaged in the process to place the Czech Republic in the Visa Waiver Program. In addition, together with the Senior Management of ČEZ in Prague, Mr. Snokhous helped to coordinate the transition from their state owned and operated electric energy systems to the market based operating systems similar to the United States. This program lasted approximately three years (1993–1995) and was financially supported by the United States Agency for International Development and the United States Energy Association.

V roce 1993 byl R. Snokhous Výborem pro zahraniční vztahy Senátu USA jmenován členem poradního panelu Úřadu pro posuzování technologií USA, zkoumajícího vliv energetické a environmentální technologie a transferu této technologie do střední a východní Evropy.

R. Snokhous svými aktivitami výrazně přispívá k propagaci českého kulturního dědictví v USA. V současné době je členem vedení řady krajských organizací: Texas Czech Heritage and Cultural Center v La Grange a Czech Educational Foundation of Texas. Je členem mnoha spolků působících v Texasu: Czech Center Museum Houston, American Friends of the Czech Republic, Czech Heritage Society of Texas, Sokol of Houston, The Texas District of the National Alliance of Czech Catholics, Texas Czech Genealogical Society, a dalších česko-amerických organizací. Raymond Snokhous je respektovanou osobností i mimo území Texasu a jeho jmenování do funkce generálního honorárního konzula se ukazuje být od počátku velmi dobrou volbou.

Od uzavření svého sňatku v Magdaleně u města Třeboň přispívali finančně manželé Snokhousovi v průběhu posledních jedenácti let na renovaci několika vesnických kostelíků v České republice.

In 1993, he was appointed by the U.S. Senate Committee on Foreign Relations to membership on the Panel of the Office of Technology Assessment of the United States Energy and Environmental Technology & Transfer to Central and Eastern Europe.

Mr Snokhous works continuously to promote Czech heritage and culture in the United States and currently serves as a member of the Board of the Texas Czech Heritage and Cultural Center in La Grange, the Czech Educational Foundation of Texas and a member of the Czech Center Museum Houston, American Friends of the Czech Republic, Czech Heritage Society of Texas, Sokol of Houston, the Texas District of the National Alliance of Czech Catholics, Texas Czech Genealogical Society, and numerous other Czech-American organizations in Texas. Moreover, he is a respected personality beyond the Czech community in Texas – his nomination for the Honorary Consul General function has proven to be a great selection since the very beginning.

Mr. and Mrs. Snokhous have also financially supported the renovation of several village churches in the Czech Republic over the past eleven years since their marriage in Magdalena, near Třeboň.

Foto: Matt Humphrey



SIR TOM STOPPARD

Velká Británie
Great Britain

Současný britský dramatik

Sir Tom Stoppard se narodil jako Tomáš Straussler ve Zlíně, kde byl jeho otec lékařem Bařovy nemocnice. V roce 1939 se rodina před hrozbou nacistické perzekuce z důvodu židovského původu odstěhovala do Singapur, kde měla Bařova firma pobočku. Když vstoupilo do války Japonsko, opět se s matkou a bratrem přestěhoval. Usadili se v Indii, kde získal anglické vzdělání. Jeho otec zůstal v Singapur a zahynul během nepřátelské akce. Po skončení války se odstěhoval společně s matkou, bratrem a nevlastním otcem, britským důstojníkem Kennethem Stoppardem do Anglie.

Od svých sedmnácti let pracoval T. Stoppard jako novinář a divadelní kritik v Bristolu. V šedesátých letech už psal vlastní divadelní hry. Jako dramatik se proslavil jednou ze svých prvních her *Rosenkrantz a Guildenstern jsou mrtvi*, která vzbudila pozornost na edinburghském festivalu v roce 1966. Vůbec největšího celosvětového úspěchu dosáhla Stoppardova hra *Arkádie*, kterou uvedlo jak pražské Národní divadlo, tak Městské divadlo v Brně. Aktivně psal scénáře pro televizi, rozhlas i film – jeho nejznámějším počinem se staly scénáře k filmům *Zamilovaný Shakespeare* (režie J. Madden) nebo *Říše slunce* (režie S. Spielberg).

Contemporary British playwright

Sir Tom Stoppard was born Tomáš Straussler in Zlín, where his father was a doctor at the Bařa hospital. In 1939, under threat of Nazi persecution, he and his family moved to Singapore, where the Bařa company had a branch. After the Japanese entered the war, he relocated yet again with his mother and brother in India. Here he obtained an English education. His father remained in Singapore and was killed by enemy action. After the war ended, Mr Stoppard moved with his mother, brother and stepfather, the British officer Kenneth Stoppard, to England.

Mr Stoppard began working at the age of seventeen as a journalist and theatre critic in Bristol. In the 1960s, he began writing his own plays. As a playwright he is famous for one of his first plays, *Rosenkrantz and Guildenstern Are Dead*, which attracted attention at the Edinburgh Festival in 1966. He achieved his biggest ever global success with his play *Arcadia*, which has been presented at both the National Theatre in Prague and the City Theatre in Brno. He writes scripts for television, radio and film – the best known of which are the scripts for the films *Shakespeare in Love*, directed by John Madden, and *Empire of the Sun*, directed by Steven Spielberg.

V sedmdesátých letech se angažoval v problematice lidských práv v zemích východního bloku a publikoval články na podporu tamní disidentské scény. V roce 1977 jako člen Amnesty International navštívil bývalý Sovětský svaz a Československo, kde se setkal s V. Havlem. Pod záštitou Charty 77 byla v roce 1983 ve Stockholmu založena *Cena Toma Stopparda* určená autorům českého původu. Od roku 1984 je tato cena každoročně v květnu udělována za významné básnické, prozaické, dramatické nebo esejistické dílo vydané v předcházejících dvou letech. Finančně je dotována Tomem Stoppardem. Z prostředí českého disentu těžila i jeho hra *Rock'n'Roll*, kterou uvedlo v červnu 2006 londýnské divadlo The Royal Court a kterou napsal T. Stoppard k 50. výročí jeho založení. Inscenace se uváděla i v divadle The Duke of York's Theatre v londýnském West Endu. Premiéra hry v Národním divadle v Praze se uskutečnila v únoru 2007 za účasti V. Havla i undergroundové skupiny The Plastic People of the Universe.

V roce 2007 udělila Janáčkova akademie múzických umění v Brně T. Stoppardovi čestný akademický titul Doctor Honoris Causa. Je také nositelem Řádu britského impéria. V roce 1997 byl pasován královnou Alžbětou II. do rytířského stavu a v roce 2000 se mu dostalo i nejvyššího ocenění Order of Merit. Sir Tom Stoppard trvale napomáhá šíření dobrého jména České republiky ve Velké Británii. Dokladem toho jsou i jeho hry, ve kterých se možností vzpoury proti totalitnímu režimu v tehdejší Československu často zabýval. Jeho díla uváděná na divadelních scénách vzbuzují veliký ohlas.

During the 1970s, Mr Stoppard became involved with human rights issues in countries of the Eastern Bloc and published articles supporting the dissident scene there. In 1977, as a member of Amnesty International, he visited the former Soviet Union and Czechoslovakia, where he met with Václav Havel. Under the auspices of Charter 77, the Tom Stoppard Award was presented for the first time in Stockholm in 1983 for authors of Czech origin. Since 1984, this award has been presented every May for significant works of poetry, prose, drama or essays published during the previous two years. It is financially supported by Mr Stoppard. He used the environment of Czech dissidents as the setting for his play *Rock'n'Roll*, which the London theatre The Royal Court premiered in June 2006, and was written by Mr Stoppard on the occasion of the 50th anniversary of its founding. The play was also performed at The Duke of York's Theatre in London's West End. The play's premiere at the National Theatre in Prague took place in February 2007 and was attended by Václav Havel and the underground group The Plastic People of the Universe.

In 2007, Mr Stoppard was awarded the Doctor Honoris Causa by the Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno. He holds the Order of the British Empire, was knighted in 1997 by Queen Elizabeth II, and in 2000 he received the Order of Merit. Sir Tom Stoppard tirelessly works to spread the good name of the Czech Republic in Great Britain. Evidence of this are his plays, which often deal with the theme of rebellion against the totalitarian regime in then-Czechoslovakia. Productions of his works in theatres always arouse a great response.



*Velký sál Černínského paláce
The Great Hall of the Czernin Palace*

Laureáti Ceny GRATIAS AGIT

VYDALO
MINISTERSTVO ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ ČESKÉ REPUBLIKY

GRATIAS AGIT Award Laureates

